

Çocukluk

– Furkan Küçükkekinci · 29 Haziran 2024

Vedalaşırken çocukluğumla gitme diyemedim.
Çöktüm yere tuttum omuzlarından.
Hafifçe gülümsedi. Olabildiğince latife, katabildiğince kadife bir sıcaklıkla.
Ona dedim ki, dik duracaksın!
Pes etmeyeceksin.
Lakin başından neler geçeceğini söylemedim.
O yaşarken inan ki ben kaldıramam gerçekleri
Ama ya öyle ya böyle yaşayacak.
O gözlerindeki masumlğu,
gülünce kısılan gözleri,
küçük narin elleri
hiçbirinin kalıcı olmadığını şuan daha iyi anlıyorum. Çocukluğumu çok isterdim. Yaşadığım onca
bedbahtlığa rağmen tekrar doğsun. ama o bunu ister mi, benim onu özlediğim gibi, arzuladığım gibi ister
mi?...